

Formanden: Forslagene under Nr. 93 og 94 ere forøvrigt ikke under Forhandling.

Winther: Nei, Hr. Formand! Det er heller ikke min Hensigt at komme ind paa at omtale disse Forslag nærmere; det var kun paa Grund af en, som det syntes, mulig anden Stilling, der kunde have været tilstede, at jeg kom til at nævne dem; det var for at angive Bevæggrundten for mig til at stille mig paa en vis Maade overfor Noget. Jeg skal iøvrigt slutte med den Bemærkning, at jeg for mit Vedkommende ogsaa er meget tilfreds med, at den ærede Minister har taget sit Underændringsforslag til Nr. 90 tilbage, da vi saa faae Leilighed til at lade det blive staaende ved den bestemte Sum og tillige have det i vor Magt at negte Forslaget Nr. 91.

Marineministeren (Ravn): Jeg vil først gjøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) i Anledning af den Omtale, han gjorde Regjeringens Politikk til Gjenstand for, idet han sagde, at denne var usklar, at man ikke vidste, om den tilstræbte Neutralitet eller Alliance. Uden at være kaldet til at give Oplysninger herom, skal jeg blot bemærke, at det forekommer mig, at Conseilspræsidentens tidligere Udtalelse tydelig maa have vist, at Regjeringens Politikk gaar ud paa i enhver Henseende at søge at holde Danmark i en saa neutral, tilbageholden og fredssommelig Stilling som muligt. Jeg tror, at det ærede Medlem i den Henseende kan være aldeles rolig. Det ærede Medlem gjorde ogsaa en Sammenstilling mellem, hvad der er fremkommet fra Flertallet i Hærudvalget, og hvad der er fremkommet fra Regjeringen med Hensyn til Anskaffelse af Sømateriel; men denne Sammenstilling var ikke ganske rigtig. Det blev sagt, at Flertallet foreslog kun 3 store Skibe, og Regjeringen foreslog et ubegrændset Antal. Sa, det er naturligvis, naar man tænker sig Flertallets Forslag indskrænket til de 10 Aar, hvorfor det er stillet, og derimod tænker sig Regjeringens Byggeplan fortsat i det Evindelige; thi ellers, naar de samme 10 Aar lægges til Grund, er der paa ingen Maade foreslaaet Mere af Regjeringen i de Anmærkninger, der ledsagede Loven om Søværnets Ordning, end der er foreslaaet af Flertallet i Udvalget, og saavel i det ene som i det andet Tilfælde ere de virkelige Udgifter gjorte afhængige af hvert Aars Finantslov, saa at i den Henseende er der ingen Forskjel. Jeg kan heller ikke se nogen saadan Forskjel i, at Flertallet kun med Bestemthed har foreslaaet, at det første Skib skulde være et Pantsereskib, men at det maa gjøres til Gjenstand for nærmere Overveelse, om de to andre skulle være det. Det er selvfølgelig ogsaa Tilfældet med de Skibe, der ere foreslaaede fra min Side. Det er naturligvis tydeligt, at man til enhver given Tid vil tage under nøie Overveelse, hvad man anser

for at være det Bedste at bygge, saaledes at i saa Henseende er Forskjellen overmaade ringe mellem det One og Andet. Hvad der derimod er Forskjel paa, er den Maade, hvorpaa det er paatænkt at begynde at lade Forslagene træde ud i Livet. Naar man ser paa Betænkningen fra Hærudvalget, vil man finde et Sted deri, hvor der staar: "I første Række stiller sig dog Uanseligheden af at kunne fremstynde Udviklingen af Flaadens Materiel". Enhver, der har læst dette, vil sagtens tro, at det er Flertallet i dette Udvalg, der her kæmper for, at vi skulle bygge Pantsereskibe og anvende lidt Mere end sædvanligt paa Flaaden, og at det er Regjeringen, der staar paa den modsatte Side; thi kun da vilde den angivne Sætning af Betænkningen være ret forstaaelig; men paa den Maade, hvorpaa Flertallet vil fremstynde Flaadens Udvikling, tror jeg, at det vil være med meget langsomme Skridt, vi ise mod Fuldbendelsen af det første Pantsereskib. Lad os forudsætte, at alle Parter vare saa overordentlig begjærlige efter at faae denne Formue- og Indkomstskat, saa er der dog neppe Tvivl om, at det her som alle andre Steder vil tage meget lang Tid, inden de nødvendige Forberedelser til en saadan Skat ere tilendebragte, inden den er bleven vedtagen af dette Thing og af det andet Thing og traadt i Kraft; men at alt dette skulde kunne ske, og at vi saa desuden endnu skulde i dette samme ene Finantsaar kunne, som Flertallet mener, bygge for 1½ Million Kr. paa et Pantsereskib, er jo den fuldstændigste Umulighed. Jeg kan alisaa ikke paa nogen Maade nu ligesaa lidt som ved 2den Behandling lade mig berolige med, hvad der holdes i Udfigt ved at gaa en anden Vej med Hensyn til Pantsereskibet end den, her nu er Tale om. Som bemærket af et Medlem her i Thinget ved 2den Behandling, maa jeg betragte de 3 Pantsereskibe, som Flertallet stiller mig i Udfigt, som Fugle paa Taget, og jeg maa derfor fremdeles fastholde at faae den ene Fugl i Haanden. Forøvrigt skal jeg ikke komme tilbage til atter at begrunde Nødvendigheden af Pantsereskibe. Det er gjort saa tidt og vilde desuden være spildt Uleilighed i dette Dieblit. Jeg tvivler ikke et Dieblit paa, at der jo idag bliver Flertal imod Pantsereskibet; men jeg troster mig med, at det ikke er sidste Gang i denne Samling, vi komme til at forhandle derom. Der er et andet Punkt, som jeg derimod meget ønsker at komme til Enighed med det ærede Thing om idag, og det er Forslaget under Nr. 77 om Forhøielse af en Konto, der har været omtalt her, nemlig til Officerer i fremmed Tjeneste og Koffardisart, saa at den ogsaa kan omfatte andre Reiser for Officerer. Der er forlangt en meget betydelig Forhøielse — det vil jeg gjerne indrømme — idet Kontoen tidligere har været 16,000 Kr., og der nu er forlangt et Tillæg af 12,000 Kr.; det er imidlertid ikke som Noget, der stadig skulde finde Sted, men det er paa Grund af særlige Omstændigheder, at der for-